

**TÉMA ČÍSLA
KLIMATICKÉ ZMĚNY**

Co nás trápí a co s tím můžeme dělat
Niky, Adam, Bára a Klára

strany 3 - 5

Rozhovor s paní učitelkou

DENISOU TKADLECOVOU

strana 6

PÍŠEME!

Přečtete si

Tradice odjinud

Honzík strany 13 - 14

Rozhovor s Míšou

Emma, Irena

Ondra Co bych změnil ve Vsetíně
Aneta strany 7 - 8 Adam

Trocha poezie nikoho nezabije
DENISA str. 9

O čem přemýšlíme

Jaromír str.10

DRBÁRNA

Tereza, Julie str. 11

PC hry

Lukáš str. 12

P
Ř
E
Č
E
T
L
I
J
S
M
E

Co čtou a
doporučují

žáci

ZŠ Trávníky?

Tobiáš

Inspiruj se!

nové autorské práce
našich spolužáků

Filip
str. 14

**NĚCO
PRO
ZASMÁNÍ**

Ondra, Filip
str. 15

TÉMA ČÍSLA KLIMATICKÉ ZMĚNY

Řídí: Niky

Snad každý z nás ví, že se **naše Země** otepluje, ale ne každý si to dokáže přiznat, jenže v sázce je lidstvo, zvířata, rostliny a vůbec vše, co se zde nachází. Nezničíme planetu kompletně, ale život na ní po dobu asi 3 000 000 let, Země mezitím námi napáchané problémy napraví, ale proč tohle riskovat, když tomu můžeme zabránit? Bohužel už jsme zašli daleko a se svou změnou jsme měli začít už dřív, ale šanci jsme neztratili kompletně. Změnit svůj přístup není pro každého tak jednoduché, ale každý jeden krok je krokem k úspěchu. Musíme se naučit říkat NE.

Některé věci jsou pro nás součástí každodenního života, ale i to jedno odmítnutí se může stát osudným. Motivuje nás odmítnout i příště, motivuje ostatní udělat totéž. Z jednoho malého krůčku se stane několik kroků, a to po celém světě.

"Jen jednou.. Pro jednou neuškodí.." Už jste si tohle někdy řekli? Kolik lidí na světě si tohle řekne během jednoho dne? Najednou už to není "jednou", ale několikrát.

Co tedy dělat pro to, abychom se další ráno mohli nadechnout čerstvého vzduchu?

RADY k záchraně planety

1. Omezit odpad, zbytek vytrít a vyhodit jej do kontejnerů, sbírat odpad ze země

Odpad se stal parazitem naší planety. Je třeba ho omezit, používat plátěné tašky a sáčky a odmítnout jídlo v obalu, bez kterého se obejdeme. Vše se ale bez obalu pořídit nedá tak snadno, takže co si pořídíme, bychom se měli naučit i správně vyhodit - doufáme, že nemusíme podotýkat, že k tomu slouží kontejnery a ne zem!

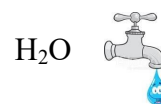

2. Neplýtvat vodou

Važme si toho, co máme, protože bychom to mít nemuseli.

Sucho se stává častějším a častějším případem různě po světě.

Nenechávejme vodu puštěnou příliš dlouho a zastavujme ji ve chvíli, kdy ji nepotřebujeme. Ušetříme přírodu a třeba i peníze za vodu.

3. Omezit počet aut na rodinu, nejezdit na krátké vzdálenosti, používat nohy

Spousta lidí si bez vlastního auta nedokáže život ani představit a pak jich vlastní více, než vůbec potřebují.

Řešením jsou ale nohy.

Na krátké vzdálenosti můžeme jít pěšky, pomůžeme přírodě a i sami sobě. Kolo, koloběžka a nebo třeba brusle taky nejsou k zahození. V případě, že se potřebujeme dopravit do vzdálenější oblasti, můžeme využít veřejné dopravy. Do autobusu či vlaku se vejde více lidí a má nižší uhlíkovou stopu jako 20 aut.

4. Nezapalovat lesy, neodhazovat nedopalky v lese

...A ani nikde jinde. Že nám rostliny dávají kyslík, není novinkou, měli bychom si jich tedy vážit a starat se o ně. Oheň jim rozhodně nechutná a nepomáhá. Ušetřeme je požáru.

5. Omezit farmy s řepkou olejkou

Různí škůdci způsobují řepce choroby, je k nim vysoce náchylná.

Proto se musí ošetřit. Chemicky. Přes řepku se tyto chemikálie dostanou do půdy a zabíjí její organismy. Snižme náš zájem o řepku. Už teď zabírá velkou část české zemědělské půdy, a to planetě rozhodně neprospívá!

6. Omezit živočišné produkty

I živočišný průmysl má co dělat s oteplováním planety.

Týká se to například továren a nebo vypalování lesů kvůli sázení obilovin jako potravy pro zvířata z velkochovů. Snižme zájem, snížíme prodej, snížíme výrobu!

I zvířata jsou součástí téhle planety, dopřejme jim dlouhý život, ne pobyt v našem žaludku.

Rozhovor v 8. B o naší planetě s Filipem Mynářem, Adamem Šťastným, Denisou Slováčkovou a Nellou Fojtíkovou

Připravily Bára a Klára, 8. B

Co děláte pro naši planetu?

Filip: Snažím se sbírat odpadky.

Denisa: Recykluju, snažím se nepoužívat plasty, nekupuju si balené vody.

Adam: Recykluju, sbírám odpadky ze země.

Nella: Recykluju!

A myslíte, že to stačí?

Filip: Jak kdy.

Nella: Ne, ale co dál?

Denisa: Já bych se chtěla zaměřit na bezobalové obchody, jako je třeba Bezobalák ve Zlíně (a my dodáváme, že je i Ekokočka ve Vsetíně u Komerční banky).

Adam: Ne, ale nevím, co víc dělat.

Myslíte si, že děláte něco špatně?

Filip: Nedělám nic špatně.

Denisa: Dělá mi problém rozlišit, kam jaký odpad patří.

Adam: Něco asi jo, ale nevím přesně co.

Nella: Někdy vyhodím odpadek mimo koš.

Co byste chtěli dělat pro planetu?

Filip: (nezná odpověď)

Denisa: Já jsem pro Bezobalák.

Filip (ujme se slova): Ještě víc by se toho dalo dělat.

A co?

Filip: (zase nezná odpověď)

Co dělají ostatní pro planetu špatně?

Adam: Vyhazování odpadků mimo koš. Obrovská spotřeba aut na krátké vzdálenosti.

Nella: Někdy vyhodím odpadek mimo koš.

Denisa: Lidi to nezajímá, protože si myslí, že se jich to netýká. Že Babiš vysazuje řepku olejku a tím ničí zem.

Adam: Házejí odpadky na zem.

Filip: Házejí odpadky na zem.

Nella: Vyhazují odpadky na zem, taky mi vadí elektrárny.

7. Kupovat české výrobky, ne zahraniční

Na co by se k nám mělo dovážet tolik surovin z druhé strany světa, když máme vlastní a můžeme tak pomoci planetě?

Každá země má jiné podmínky, za kterých určitá surovina vzniká.

Továrny, drasticky levná pracovní síla, velká spotřeba vody, chemikálie... To vše se může stát součástí jejich výroby, to poslední

mají společné a tím je dovoz, s ním uhlíková stopa. Podpořme české výrobce a farmáře. Dalším plusem je, že často mají bezobalové obchody.

8. Buďte aktivní!

Mluvte o tom, co se příčinou globálního oteplování ve světě děje mezi ostatními. Dejte jim pár typů, co dělat, motivujte je. Účastněte se akcí - stávek, průvodů, schůzek...

Čím víc nás bude, tím dál se můžeme dostat.

Věříme ve Vás!

ROZHOVOR S ...

paní učitelkou DENISOU TKADLECOVOU

Ptali se Tobiáš Burda a Adam Šťastný z 8. B

Kde jste vyrůstala?

Narodila jsem se a vyrůstala na Vsetíně. Doufám, že mi redakce tu předložku neupraví. (neupravila)

Kdy jste se rozhodla být učitelkou?

Když jsem se rozhodla jít studovat pedagogickou fakultu, ale už jako malá holka jsem vyučovala všechny své plyšáky a panenky.

Jaké předměty jste jako malá neměla ráda?

Škola mě bavila a neměla jsem nějaký vyloženě neoblíbený předmět.

Jakou vysokou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor dějepis- zeměpis, a dále ještě německý jazyk.

Vzpomenete si na první den na této škole?

Není to tak dávno a nemám tak krátkou paměť, takže vzpomínám.

Měla jste s touto školou nějaké zkušenosti před nástupem?

Neměla.

Učila jste i na jiných školách?

Učila jsme na jedné základní škole v Ostravě.

Jaká je vaše oblíbená třída?

Třída, ve které jsou slušné a vnímavé děti, které mají zájem a chuť se něco naučit.

Co byste na této škole změnila?

Neměnila bych nic, ve škole se mi líbí, ale samozřejmě bych si přála, aby měla škola dostatek finančních prostředků na investice do dalšího materiálního vybavení pro žáky i učitele.

Jste spokojená se svou profesí?

Jsem, jinak bych ji nedělala.

CO NÁS TRÁPÍ A CO S TÍM MŮŽEME DĚLAT

Co bych změnil ve Vsetíně

Ondřej Goláň, 7. A

Ve Vsetíně je nespočet věcí, které bych změnil. Začneme architekturou.

Hotel Vsacan je podle mě jeden z nejhorších domů ve Vsetíně, a to proto, že je příšerný, jak zevnitř, tak zvenku. Vevnitř je všechno zastaralé a na pohled nervy drásající. Všechno je nesymetrické, a to nemluvím o schodech. V jednom patře jsou schody vysoké a v druhém patře jsou zase nízké. Zkrátka je to příšerný barák, který bych rozhodně alespoň zrekonstruoval. Samozřejmě je ve Vsetíně spousta dalších nevzhledných domů, ale změním trochu téma.

Hromadná doprava ve Vsetíně. Hromadnou dopravu využívám jenom, když jedu k babičkám a to není moc často, ale i tak mám jednu pěknou historku.

Jednou jsem jel k babičce do Luhu z Dolního náměstí. Přijel autobus a já jsem nastoupil a řekl: „Dobrý den, jeden poloviční prosím.“ A pak to začalo. K mému překvapení se mě řidič zeptal, kolik je mi let. Přestože se mě nikdy předtím na věk neptal, odpověděl jsem mu, že je mi jedenáct a on se zeptal:

„A kartičku máš kde?!“ Řekl jsem mu, že autobusem jezdím jenom občas a kartičku nemám. Hrubě mi řekl, že pokud nebudu mít kartičku a bude tam revizor, tak budu platit pět set korun pokutu. Zaplatil jsem tedy plné jízdné a šel jsem si sednout.

Druhý den jsem jel od babičky do školy stejným autobusem a se stejným řidičem. Opět jsem nastoupil a po zkušenostech ze včerejší události jsem tentokrát řekl: „Jeden celý, prosím.“ Nevěřicně jsem poslouchal řidičova slova: „Dneska mám dobrou náladu, tak ti to dám za polovic.“ V tu chvíli jsem absolutně nechápal, co se děje a co to má znamenat, a tak jsem zaplatil poloviční lístek a šel jsem si sednout.

Od této události se mi podobná věc nestala, ale přesto si myslím, že řidiči by se měli řídit nějakým řádem a ne svou momentální náladou.

Dále bych měl připomínku ke skateparku ve Vsetíně. Skatepark (rampy) je využíván převážně na jaře, v létě a někdy i na podzim. Využívá ho hodně lidí jak na skateboardu, tak i na koloběžce nebo na BMX (kolo). Problém je ale v tom, že se skatepark nedá využívat v zimě, nebo když prší.

Důvod, proč se skatepark nedá využívat celoročně je ten, že není nadstřešený. Uvítal bych, a nejen já, kdyby město Vsetín skatepark nadstřešilo, aby mohl být využíván ještě více.

Co bychom zlepšili na naší škole

Aneta Daičová, 7. A

Myslím, že všichni by chtěli, aby se škola úplně zrušila, ale to nejde. Mám školu zlepšit, ne úplně pohřbit. Nejprve bych vyházela ty staré ošuntělé lavice a nahradila bych je novými. Abychom se nemuseli namáhat šlapáním do schodů, tak bych ty staré schody vybourala a dala bych tam jezdící. Aby se malí školáci do té naší školy těšili, tak bych vymalovala třídy pro první stupeň. Možná bych udělala nějakou speciální hodinu na tabletech. Něco bychom se přiučili a měli bychom takovou oddychovou hodinu. Chtěla jsem si vždy zkusit, jaké to je, chodit do školy v uniformě. Takže bych udělala nějaké dny v uniformě, jako býval pyžamový den, tak bych udělala uniformní den. Ještě bych stopro vyměnila šatny, protože když tam jdu sama, tak se bojím. Určitě bych chtěla zařídit víc výletů (hlavně pro druhý stupeň), protože je to takové stmelení kolektivu ve třídě. Také bych připomněla zájezd do Anglie, klidně i někam blíž.

Ještě bych chtěla na druhém stupni opravit záchody, protože vypadají jako z nějakého hororu. Dala bych tam nějaké samo splachování a nějakou vůni.

Samozřejmě to, co si přejeme všichni je, aby bylo víc dnů prázdnin!! Myslím, že by to ocenili i učitelé.

Já osobně miluju Vánoce. Naše paní učitelka třídní nám minulý rok nabídla, že poslední den školy před prázdninami bude „vánoční den“. A spočívá to v tom, že všichni si vylosují jednoho žáka ze třídy a tomu v ten „vánoční den“ musí přinést dárek. Přineseme si dárky pod stromeček, dáme na stůl vánoční cukroví a máme krásný předvánoční pohodový den.

To je asi vše. Musíme si uvědomit, že nejsme úplně nejbohatší škola. Hlavní je, aby ve škole nebylo žádné násilí, šikana, apod. Život máme jenom jeden, tak se podle toho musíme chovat a občas se zamyslet, jestli něčemu, nebo někomu, pomůžeme tím, že budeme někoho šikanovat. Jestli není lepší někomu pomoci, když je v úzkých a říct mu, že to bude dobrý, protože to potěší a pohladí na duši. A také vy budete mít dobrý pocit, že jste mohli udělat dobrý skutek.

Adam Malčík, 7. A

V naší škole bych určitě zlepšil žákovské šatny.

Jsou zastaralé a pomalu a jistě odcházejí. Zrenovoval bych je do modernější podoby. Například bych k nim dal tlačítko, které by po zmáčknutí otevřelo šatnu. Dalším krokem vpřed byste vstoupil do kabinky, která by v sobě měla čističku bot, vysušení kabátu či bundy. Dále byste prošli do větší místnosti, kde si vysušené a čisté věci odložíte. Nějak tak bych si představoval naší šatnu.

Určitě bych nechtěl skříňky. Přibýváním let a s výškou by bylo v kabince stále méně místa. Na druhém stupni bych zavedl bufet, takový malý McDonald či KFC. Každému se přeci může stát, že doma zapomene svačinu. Za náhradu by to byla skvělá volba!

TROCHA POEZIE NIKOHO NEZABIJE

Denisa Slováčková, 8. B

Buší do tebe.
To kvůli nim
se nekoukneš na nebe.

Přijdou v tu nejmíň vhodnou chvíli.
Každou vteřinou ubírají ti síly.

A pak, když zrovna sílí,
furt kolem tebe se mívá.

KAPKY

Přišel. Snad odejde.
Na počasí nesejde.

Bez něj by nebyl život krásný.
Bez něj by radost nenaplnila mé sny.
Všechno zlé je k něčemu dobré
a to, i když mám řasy mokré.

Pak přijdeš ty a ptáš se,
„Kdo to byl?...“

SMUTEK

Bez řádu
a bez pádu.

Bez zdvihnuté ruky k bohu,
před nímž upřednostňuješ duhu.

S pocitem v hlavě,
že musíš věřit jen pravdě.

S tím pocitem...

NEJISTOTA

Běžel jsem.
Zranil se.

Plaval jsem,
Topil se.

Dýchal jsem.
Dusil se.

Věřil jsem.
Spálil se.
ŽIVOT

Mé slzy plné soli,
a to srdce... dost to bolí.
Ty však dál hraješ tu roli.
A to ti za to stojí?

PŘETVÁRKA

Svěřím ti duši.
Duši co tuší,
že srdce ti buší

a spánek tvůj ruší.
O tu duši starej se jak se ti zlíbí,
ale nauč se milovat i její chyby.

DUŠE

Vzdálenost.
Mnoha kilometrový most,
co tyčí se přes řeku
plnou slz a nářku.

Přes řeku s lodí,
co láskou se brodí.

V lásce však skrývá se

bolest a strach.

Lod' ovšem proplouvá,
nechte ji tak.

LOĎ

Když vzpomíná
umírá.

Nádech
Výdech...
a skončil příběh.
MINULOST

Jednou se stalo.
Teď se stane?
Řekni, co chceš
milý pane.
JE TO NA TOBĚ

O ČEM PŘEMÝŠLÍME

Co mi dává muzika

Jaromír Bazel, 7. A

Muzika je jedna z nejhezčích věcí na světě. Dává mi pocit volnosti a hlavně se s ní dá hodně dobře odrea-govat. A také je krásné na nějaký hudební nástroj hrát. Dává mi hodně zkušeností a radost, když se mi po-vede něco zahrát a je ještě lepší, když se to líbí posluchačům.

Když se vezme muzika jako koníček, tak to zabírá hodně času. Kdybych to měl popsat, tak jeden den v týdnu musím jít na hudebky, pak každý den se musí cvičit aspoň hodinu a nakonec jsou dvakrát do škol-ního roku koncerty. Stojí to hodně úsilí, snahy, soustředěnosti a citu pro muziku. Cvičení na hudební ná-stroj je pro mě úmorné. Pořád se něco nedaří, pořád se pletu, ale nakonec, když to začne jít, tak mě to za-číná bavit ještě víc. A potom na koncertě, když se to povede, jak už jsem zmiňoval, tak je to pro mě, ob-razně řečeno, pocit vítězství. A člověka to potěší.

DRBÁRNA

MILUJU DRBY.

Vždycky o sobě
zjistím spoustu
zajímavých věcí, o
kterých jsem ani
nevěděl.

Tereza Janáčková, Julie Spisarová, 7. A

Emma Kabeláčová: Plavba bez návratu?

Emma Kabeláčová se vypravuje na plavbu. Jako cenu za NEJDÉLE připravovanou školní svačinu (rekordních 72 hodin) obdržela poukázku. Poukázku na plavbu. Ale jakou?

Naši reportéři se snažili dostat se k ní co nejbližší, ovšem podařilo se pouze na 1,5 metru. Podařilo se s perfektní precizností přečíst a zapsat tuto grandiózní informaci. Je šokující. Tohle nikdo nečekal. NIKDO. Emma dostala poukaz na PLAVBU SAHAROU!! v hodnotě 1 miliónu korun českých.

Vypotřebovala škola za tento dárek peníze na odměny svých pracovníků? O této události vás budeme nadále informovat!

Lukáš Mikeš: Sňatek na obzoru?

Tohle už vážně nikdo nečekal. MISS Dveře 1942 se bude vdávat. Po tom, co se rozešel s MISS Okno 1950, byl dlouho symbol stylu sám. Ovšem léto roku 2018 bylo zlomové. Povíдалo se o nové partnerce, kterou není nikdo jiný než... Vlastně... To nikdo prozatím není. Ale Lukáš byl viděn v obchodě s hračkami, kde si podezřele dlouho prohlížel... prsten!

Takže je to jasné. Lukáš se bude vdávat! Jaké budou svatební šaty?

Zůstaňte s námi!

Jiří Palát: Údajné barvení hlavy?

Ve třídě 7. A byste si asi nevšimli nikoho, kdo nějak trčí z davu (kromě žáků nad 165 cm). Ale nikdy by vás nenapadlo děsivé tajemství. Jiří Palát není PŘÍRODNÍ bruneta.

Ano, je to šok pro všechny. Do naší redakce se donesli zvěsti o Jiřím Palátovi. Byl spatřen 31. 9. před obchodem a z čepice mu čouhal jasně červený pramen vlasů, dlouhý asi 3,5 metru. Vstupoval do drogerie STREJDA, odkud si donesl cca 11-15 krabic s hnědou barvou. Zvěsti začaly nabírat na smyslu. Že by si Jirka každý večer smyl hnědou barvu a proměnil se na červenohlavého Jirku? Ovšem další den (ve škole) měl zase hnědou barvu vlasů. Rozlousknutí této záhady čeká na agenta z tajné Korporace pro rozuzlení.

Zůstaňte s námi!

Honzík Nguyen: Tajný multimilionář?

Mohli byste si představit, že k nám do školy chodí multimilionář. Ovšem že ne. Tak zdar příště! Vlastně... O někom tu víme. Na Vsetíně se nachází pár obchůdků, kde pracují Honzíkovi příbuzní.

Anna Kaclerová a její tajemství

Víme, že Áňa jezdí na koních a má jich dokonce 17. Ale určitě jste nevěděli, že před týdnem ji obyvatel její vesnice přistihl, když jela na jednorožci. Podle jeho popisu na sobě měla tmavě zelenou kombinézu jako z divočiny, červený šátek kolem hlavy a pokreslené tváře jako bojovník. Ano, ani my jsme této zprávě nechtěli věřit. Je to téměř nemožné. A záhada je: co všechno se ještě skrývá v její stáji? A právě na vyřešení této záhady jsme vyslali našeho tajného agenta. Poslali jsme ho tam před dvěma dny a doteď se nevrátil. Co když tam mají bránu do jiného světa a on uvízl? Stále čekáme a doufáme, že ještě existuje. Ale pokud se vrátí, tak vám dáme další zprávy.

ROČÍTAČŮ HRY

Co si zagamesit, před čím vzít nohy na ramena

Lukáš Mikeš, 7. A

Pro mě nejlepší hry na světě jsou sportovní FIFA20 a NHL20, ty další hry jsou o ničem, ale dal jsem je na seznam, protože jsem je hrál.

Youtuberi teď začali natáčet na svůj kanál Fortnite Chapter 2, a všichni odběratelé si to začali stahovat.

V Americe se natáčí NHL 20, je to hra o hokeji, kde si můžete vybrat svůj tým, jako třeba Boston, má to nejlepší hodnocení v Americe, do Česka se to teprve objednává.

FIFA20, nejlepší hra o fotbale, je tam grafika jako v reálném životě, Cristiano Ronaldo je nejlepší fotbalista za fotbalový tým Juventus, hrál na levém křídle a dává nejvíc branek.

GTA 5: ta hra nemá začátek ani konec, hrajeme za člověka, který může zabíjet lidi, jezdit autem, vykrádat obchody, kupovat zbraně, auta, motorčky a kola.

Minecraft je kostičková hra s nestvůrami, můžeme je zabíjet, můžeme se starat o dobytek a psa, kočky, pandy, atd.

Forza: hra o autech, kde se závodí a kupují auta, projíždí se po silnicích.

TRADICE ODJINUD

Moje vietnamské Vánoce

Tien Vien Nguyen, 7. A

Když jsou Vánoce, tak jedeme buď do Brna, Uničova nebo ještě do Frýdku-Místku. Tam je to nejlepší, protože tam jsou skoro všichni z rodiny a je tam nejvíce veselo. Stromček máme! Moji rodiče jdou koupit buď nějaké hračky, nebo oblečení, ale většinou to oblečení. K jídlu máme nějakou rybu, rýži, zeleninu a lepek. To je vietnamské jídlo a máme také další vietnamská jídla. Cukroví nemáme, ale za to máme brambůrky a sladkosti. Večer si chodíme hrát, nebo i ráno. V tom Frýdku-Místku mají takové barevné lasery, co svítí. Všichni tam skáčou a dělají další super taneční věci. Jsme tam tak tři dny a pak se jede domů a to je smutný. Když skončí Vánoce a musí se do školy, tak mě se vůbec nechce, radši bych zůstal doma u telky.

Rozhovor s Michaelou Stuchlíkovou

Ptaly se Emma Kabeláčová a Irena Vaňková ze 7. A

1. V kolika letech jsi začala s gymnastikou?

Poprvé jsem navštívila kroužek gymnastiky když mi byly čtyři roky, ale ještě jsem pořádně nevěděla, co to pravá gymnastika je. Ale naplno jsem začala cvičit až v šesti letech.

2. Kdo tě ke gymnastice dovedl?

Moje maminka.

3. Za jaký oddíl trénuješ?

TJ Sokol Vsetín.

4. Kdo tě trénuje?

Jedenkrát týdně mě trénuje můj trenér Radek Hladký a jinak se trénuju sama.

5. Jak moc náročné máš tréninky a kolikrát týdně trénuješ?

Trénuju 4x týdně. Začínám rozcvičkou, potom následuje cvičení na nářadí: kladina, bradla, přeskok, koberec. A na závěr posilování a protažení.

6. V kolika letech jsi začala závodit?

V roce 2014, když mi bylo 8 let a naplno až v roce 2016 – 2017.

7. Kolik pohárů a medailí zatím máš?

Za svých šest let gymnastiky jsem nasbírala 50 medailí a 13 pohárů.

8. Jaké jsou tvoje největší úspěchy?

Moje největší úspěchy jsou zatím, že jsem mistryně Zlínského kraje v kategorii Juniorky C a také jsem se zúčastnila dvakrát Mistrovství České republiky.

9. Baví tě gymnastika?

Baví mě, ale potom nemám čas na školu, kamarády a povinnosti.

10. Jaké jsou tvoje gymnastické sny?

Chtěla bych se zúčastnit Olympiády dětí a mládeže a také jezdit na kvalifikační závody a být mistryní Evropy.

CO ČÍST?

Tobiáš Burda, 8. B

Čapek, Karel: Bílá nemoc. Praha (Fr. Borový) 1948.

Kniha se mi moc dobře nečetla, protože je psána jako divadelní hra. Ale po příběhové stránce mě zaujala. A s četbou Karla Čapka budu pokračovat.

Kniha je o nemoci zvané bílá nemoc, na kterou lidé neznají lék, dokud nepřijde jeden lékař jménem Galén. Galén nechce složení léku nikomu prozradit a léčí pouze chudé lidi, protože chce tímto zařídit celosvětový mír. Nemocí ale začínají trpět i vysoce postavení muži a tak se ho snaží donutit použít lék i na ně. Galén ale odmítne s tím, že teprve po podepsání míru lék předá světu. Nakonec mír podepíší, ale doktor Galén je udupán davem, když se snaží dostat ke generálovi na léčbu.

Autorská tvorba

Když já spal před školou

Filip Mynář, 7. A

Přišlo ráno, ráno raničko
já probouzel se maličko.
Probíhal jsem silnicí,
chytil jsem tu zimnici.

Autobus už vyjžděl,
pomalu jsem vyhlížel.
Jak jsem platil kartičkou,
zdravil jsem se s babičkou.

Vždy když vidím školu,
vím, že spolehnout se mohu.

Ležeti kde mám,
ale samotinký sám.

Protože jsem usnul,
tep mi rychle klesnul.

Poliši už jedou,
vezmou si mě s sebou.

U školy se probouzím
a hurá domů do peřin.

I like
school!

ZÁVĚREM NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Ondřej Švagera, Petr Chovančík, Filip Mynář, 7. A

Pepíček:

Pepíček: „Tati, umíš psát potmě?“

Táta: „Ano, proč?“

Pepíček: „Tak mi, prosím, podepiš žákovskou knížku.“

Zvířata:

Letí vrabec kolem silnice. Nedívá se a napálí to do cyklisty.

Vrabec leží na zemi a nehýbe se. Cyklista ho opatrně zvedne a vezme si ho domů.

Koupí mu novou klec, dá mu tam vodu a chleba. Po dvou hodinách se vrabec probere a říká si: „Kde to jsem? Mříže, voda, chleba... Že já jsem toho chláпка zabil!“

Vleze si tchoř ke králíčkovy do nory. Králíčkovy je nora malá a povídá tchoři: „Odejdi!“

Tchoř na to: „Neodejdu, dokud to tady bude smrdět!“

Škola:

Učitel na střední škole se rozčiluje:

„Vy jste tak hloupí, že 80% z vás propadne.“

Ze třídy se ozve:

„Haha, tolik nás tu ani není!“

Černý humor:

„Kámoš spadl z motorky. Má poškozený mozek, obě ruce zlomené a na jedno oko nevidí.“

„To se ani nedivím, že spadl.“

Policie:

Jde paní po ulici a uvidí dva pány a říká jim: „Jéé, vy máte tak krásná trika, gatě a čepice!“

„Tak paní, poprosíme o doklady!“

Sport:

V posilovně, kam chodím, mají nový stroj! Včera jsem ho vyzkoušel a super... Teda vydržel jsem jenom tak půl hodiny, než mě začalo bolet břicho... ale má fakt všechno! Kit Kat, tyčinky Mars, Red Bully, Coca coly, brambůrky...

Včera jsem spálil 1200 kalorií. Zapomněl jsem pizzu v troubě.

Redakce:

Nikol Dvořáková

Klára Kovářová

Denisa Slováčková

Bára Pavlásková

Redakční okruh:

Tereza Janáčková

Aneta Daičová

Julie Spisarová

Emma Kabeláčová

Irena Vaňková

Ondřej Švagera